

Übersetzung der Dialoge

Traducerea dialogurilor

Lecția 1

Acesta e un cântec

În prima lecție auziți diferite exemple în limba germană, pentru a vă familiariza cu sonoritatea limbii germane. Andreas, unul dintre personajele principale ale cursului radiofonic, vă explică mai exact două exemple.

Andreas: Acesta e un cântec.
Acesta e un cântec de Klaus Hoffmann.
Acesta e un text.
Acesta e un text de Goethe.

Lecția 2

Halo, taxi!

Această lecție are ca scop de a vă face să deveniți conștienți de existența anumitor tehnici care vă ajută să înțelegeți o limbă străină. Una din aceste tehnici este aceea de a stabili legături între cuvinte pe care le cunoașteți din română sau din alte limbi și desfășurarea unei anumite situații.

În scena următoare este vorba de un taxi. Dr. Thürmann, un vechi client al hotelului Europa, cheamă un taxi, urcă în el și spune șoferului (= **Taxifahrer**) unde vrea să-l ducă.

Dr. Thürmann: Halo, taxi!
Taxifahrer: Bună ziua.
Dr. Thürmann: Bună ziua. La Hotel Europa, vă rog.
Taxifahrer: Hotel Europa, în regulă.

Lecția 3

Hotel Europa

În această lecție aflați că acest curs de limba germană se desfășoară într-un hotel, Hotel Europa. În afară de aceasta, vă sînt prezentate personajele principale ale cursului: șefa hotelului, **Frau Berger**, recepționistul sau portarul **Andreas Schäfer**, camerista **Hanna Clasen**, un personaj imaginar feminin pe nume **Ex** și un vechi client al hotelului Europa, **Dr. Thürmann**. Crainicul (= **Sprecher**), care, împreună cu o colegă, vă explică problemele de gramatică, prezintă personajele cursului.

Sprecher: Acesta e domnul Schäfer. Andreas Schäfer.
Acesta e domnul Dr. Thürmann.
Acesta e doamna Berger. Lisa Berger.
Acesta e Hanna, Hanna Clasen.

Ex se prezintă singură.

Ex: *Halo! Halo! Aici sînt.*

Și repetă, în felul ei, numele personajelor principale ale cursului.

Ex: *Eu – și Andreas și doamna Berger și Hanna și Dr. Thürmann.*

Andreas nu se prezintă, dar îl auziți vorbind la telefon, la recepția hotelului Europa.

Andreas: *Recepția. Bună seara. Hotel Europa, recepția.*

Lecția 4

Cine sînteți dumneavoastră, vă rog?

Domnul doctor Thürmann, unul din obișnuiții hotelului Europa, sosește la hotel, unde este salutat deosebit de amabil de doamna Berger, șefa hotelului.

Frau Berger: *Aah, domnul doctor Thürmann! Bună seara!*

Thürmann: *Bună seara.*

Frau Berger: *Domnule Schäfer, acesta e domnul doctor Thürmann.*

Andreas: *Bună seara, domnule doctor Thürmann.*

Ex: *'nă seara.*

Andreas: *Pst, Ex, pst!*

Puțin mai tîrziu, Dr. Thürmann telefonează la recepția hotelului pentru a comanda bere. Nu uitați că Dr. Thürmann nu aude prea bine.

Andreas: *Recepția. Bună seara.*

Thürmann: *Cine e acolo?*

Andreas: *Recepția. Hotel Europa.*

Thürmann: *Poftim? Cine?*

Andreas: *Hotel Europa. Recepția.*

Thürmann: *Aha. Aș dori o bere. O bere, vă rog!*

Andreas: *O bere, în regulă. Și cine sînteți dumneavoastră, vă rog?*

Andreas nu recunoaște numaidecît vocea doctorului Thürmann, ceea ce îl supără pe acesta din urmă.

Thürmann: *Thürmann. Dr. Thürmann. Și dumneavoastră? Cine sînteți dumneavoastră?*

Andreas: *Eu sînt recepționistul.*

Thürmann: *Cum vă numiți?*

Andreas: *Andreas Schäfer.*

Thürmann: *Aha. Schäfer. Schäfer. Ei da!*

Pe deasupra, Ex, care e cam obraznică, îl tutuiește pe Dr. Thürmann.

Ex: *Și cine ești tu?*

Thürmann: *Tu? Și cine ești tu? Hm ...*

Andreas: *Scuzați! Scuzați!*

Lecția 5

Așa ceva e nepoliticos!

Andreas duce berea comandată în camera domnului Dr. Thürmann. Acesta e uimit de faptul că a fost tutuit și îi dă de înțeles lui Andreas că așa ceva e nepoliticos.

(Cineva bate la ușă.)

Thürmann: *Da. Poftim.*

Andreas: *Berea dumneavoastră, vă rog.*

Thürmann: *Mulțumesc. Dumneavoastră sînteți recepționistul, nu?*

Andreas: *Da.*

Thürmann: *Așadar... sînt, da, sînt uimit. De ce spuneți "tu"?*

Andreas: *Cine? Eu?*

Thürmann: *Nu, nu, nu. Așa ceva e nepoliticos, tinere!*

Andreas: *Scuzați! Scuzați, vă rog!*

Dr. Thürmann spune, pe jumătate în glumă pe jumătate în serios, că Andreas e un ghiduș. După aceea îi dă de înțeles că poate să plece, fiindcă e obosit.

Thürmann: *Sînteți poate un ghiduș?*

Ex: *Nu. Un spiriduș. Sînt un spiriduș.*

Thürmann: *Ab, ce mai, un spiriduș sau un ghiduș sau... Sînt obosit. Noapte bună.*

Andreas: *Noapte bună, domnule doctor Thürmann.*

În fine, Andreas poate să-i spună lui Ex că s-a comportat nepoliticos.

Andreas: *Ex! Ex!*

Ex: *Da. Poftim!*

Andreas: *Așadar, ești nepoliticosă.*

Ex: *Eu? Nepoliticosă?*

Andreas: *Da, tu.*

Ex: *Scuzați, eu...*

Andreas: *E nepoliticos să spui: "Și cine ești tu?"*

Ex: *Sînt obosită.*

Andreas: *Nu, ești un spiriduș.*

Lecția 6

Ce faceți dumneavoastră?

Dr. Thürmann i-a spus lui Andreas să vină în camera lui ca să stea de vorbă cu el. Dr. Thürmann urea să știe ce face Andreas și îi pune întrebări foarte precise. Andreas e student la ziaristică și face reportaje. Dintr-un motiv oarecare, Dr. Thürmann găsește acest lucru foarte interesant.

Thürmann: *Da, poftim.*

Andreas: *Bună dimineata, domnule doctor Thürmann.*

Thürmann: *'neata, tinere. Ia spuneți-mi, ce faceți dumneavoastră?*

Andreas: *Sînt student.*

Thürmann: *Student, dar fără maniere. În fine. Ce studiați?*

Andreas: *Ziaristica.*

Thürmann: *Și ce faceți acolo?*
Andreas: *Închete, scriu reportaje...*
Thürmann: *Interesant, foarte interesant.*

Andreas lucrează la Hotel Europa pentru a câștiga banii necesari ca să poată studia.

Thürmann: *Și ce faceți aici?*
Andreas: *Lucrez.*
Thürmann: *Ce lucrați?*
Andreas: *Sînt receptionist.*
Thürmann: *Munca e nouă pentru dumneavoastră, nu-i așa?*
Andreas: *Da.*
Thürmann: *Așadar, studiați ziaristica și lucrați.*
Aveți deci nevoie de bani, nu-i așa?
Andreas: *Da. Clar.*
Thürmann: *Interesant. Ei, atunci la revedere.*
Andreas: *La revedere, domnule doctor Thürmann.*

Iar Ex rezumă convorbirea într-o formă versificată.

Ex: *A studia și a cerceta. Interesant, foarte interesant.*

Lecția 7 **Êști ciudată**

Andreas studiază ziaristica. Ex "studiază" oamenii, zice ea.

Ex: *Halo, Andreas!*
Andreas: *Ce faci aici?*
Ex: *Studiez.*
Andreas: *Poftim? Studiezi?*
Ex: *Da. Studiez.*
Andreas: *Ce studiezi?*
Ex: *Oamenii.*
Andreas: *Aha, studiezi oamenii.*
Ex: *Da, fac studii. Studiez oamenii.*
Andreas: *Ah, ești ciudată.*
Ex: *Și oamenii sînt ciudați.*

Andreas filozofează asupra naturii umane. Ex crede că știe cum e omul: în primul rînd ciudat și curios.

Andreas: *Oamenii, hm, omul, hm... Cum e omul?*
Ex: *Nepoliticos, obosit, interesant și ciudat.*
Andreas: *Poftim? Ce?*
Ex: *Omul e nepoliticos, obosit, foarte interesant, ciudat și curios.*

Lecția 8

De unde vii?

În această lecție vă sînt prezentate cinci scene care se desfășoară în sala pentru micul dejun a hotelului Europa. Aflați apoi cum a venit Ex la Andreas. În prima scenă facem cunoștință cu Hanna Clasen, care este cameristă la Hotel Europa. Hanna scapă tava cu veselă. Un client amabil o ajută.

1. junge Frau: Bună dimineța.

2. junge Frau: Bună dimineța.

(Tava cu veselă cade, făcînd mult zgomot.)

Hanna: O, nu!

1. Hotelgast: O, așteptați!

Ex: Aoleo! Toate s-au spart!

Hanna: Mulțumesc! Multe mulțumiri. Sînteți foarte amabil.

Ex: Foarte amabil.

În cea de-a doua scenă, un bărbat cam adormit încă sosește în sala pentru micul dejun.

Hanna: Bună dimineța.

2. Hotelgast: 'neța.

Hanna: Ceai sau cafea?

(Bărbatul nu reacționează.)

Hanna: Scuzați, doriți ceai sau cafea?

2. Hotelgast: Scuzați. Sînt încă foarte obosit. Cafea, vă rog!

În cea de-a treia scenă, Dr. Thürmann întâlnește întîmplător un prieten pe care nu l-a mai văzut de multă vreme.

1. Hotelgast: Bună dimineța.

Thürmann: Bună dimineța.

1. Hotelgast: Cine-o fi? Ciudat, ciudat. Da, bineînțeles, e... Scuzați, vă rog!

Thürmann: Da, ce e?

1. Hotelgast: Dumneavoastră sînteți domnul Thürmann, nu-i așa?

Thürmann: Da. Și tu, da, tu ești cu siguranță... Ștefan!

În scena a patra, un tînăr încearcă să intre în vorbă cu o femeie, punîndu-i tot felul de întrebări.

Junger Mann: Ia spuneți: Sînteți așadar ziaristă și faceți reportaje?

Journalistin: Da.

Junger Mann: Interesant. Foarte interesant. E foarte interesant.

Journalistin: Da. Așa e.

Junger Mann: Ia spuneți: Ce faceți?

Journalistin: Ah, cercetări...

Ex: Cercetări, cercetări...

În cea de-a cincea scenă, două tînere, dintre care una e studentă, constată că vin din același oraș, și anume din Augsburg, un oraș situat în apropiere de München.

- 1. junge Frau:** *Și ce faci?*
2. junge Frau
= Studentin: *Sînt studentă.*
1. junge Frau: *Și de unde vii?*
Studentin: *De la Augsburg.*
1. junge Frau: *Zău? Și eu!*
Studentin: *Ce, și tu vii de la Augsburg?*

Apoi Ex îl întreabă pe Andreas de unde vine el, iar Andreas, la rîndul lui, o întreabă în glumă de unde vine ea.

- Ex:** *Andreas, de unde vii tu?*
Andreas: *Eu vin de la Köln. Și tu? De unde vii tu?*
Ex: *Eu? Eu vin din...*

În cea de-a șaptea scenă aflați de unde a venit la Andreas Ex, care e invizibilă dar a cărei voce se aude foarte bine. Andreas citea o carte intitulată "Spiridușii din Köln". Potrivit legendei, spiridușii veneau întotdeauna noaptea, cînd meseriașii dormeau, și isprăveau munca în locul lor, spre marea bucurie a locuitorilor din Köln. Cîtînd, Andreas ofiase adînc, zicîndu-și că și el și-ar dori un astfel de ajutor dar că vremurile de aur au trecut "oricum" (sowieso). La acest cuvînt magic, din carte a sărit un mic personaj feminin pe care Andreas l-a botezat Ex, ceea ce înseamnă în latină "din", tocmai pentru că ieșise din carte. Dar Andreas nu știe că "sowieso" e un cuvînt cu puteri magice.

- Andreas:** *Aș dori și eu... Ei, da, asta oricum a trecut.*
Ex: *Hhmm, hhmm. Halo! Halo! Aici sînt.*
Andreas: *Cine ești tu?*
Ex: *Eu sînt...*
Andreas: *Cine ești tu?*
Ex: *Eu sînt eu.*

Lecția 9

Dar știi tu asta!

Ex, care e curioasă, vrea să afle cît mai multe despre Dr. Thürmann. De aceea caută, împreună cu Andreas, în fișierul hotelului. Ajungînd la numele și prenumele doctorului Thürmann, încep să vorbească de propriile lor nume.

- Andreas:** *Aici. Așadar, numele: Thürmann.*
Ex: *Asta știu eu! Mai departe!*
Andreas: *Prenumele: Lukas.*
Ex: *Prenumele?*
Andreas: *Da. Prenumele.*
Ex: *Care e prenumele tău?*
Andreas: *Dar știi tu asta. Andreas. Si prenumele tău?*
Ex: *Asta nu știu.*
Andreas: *Dar eu stiu. Eu știu asta. Prenumele: Ex. Numele: Hex (= vrăjitoare).*
Ex: *Nu! Nu!*

După această divagație, cei doi continuă să vorbească de Dr. Thürmann, care e medic, s-a născut la Leipzig și locuiește la Berlin.

- Andreas:** Așadar, mai departe. Profesiunea...
Ex: Ce face?
Andreas: E medic, îl cheamă, de altfel, **doctor** Thürmann.
Ex: Care e profesiunea ta?
Andreas: Student și receptionist. Studiez și lucrez ca receptionist.
Ex: Mai departe. Locul nașterii. De unde vine?
Andreas: Vine de la Leipzig.
Ex: Mai departe. Localitatea de domiciliu.
Andreas: Un moment. Aici: Berlin. Locuiește la Berlin.

Lecția 10

Mai e o cameră liberă?

Andreas rezolvă unele lucrări de birou. Ex îl asaltează cu întrebări.

- Ex:** Andreas, ia spune, lucrezi?
Andreas: Da.
Ex: Andreas, ia spune, lucrezi mult?
Andreas: Da.
Ex: Andreas, ești fericit?
Andreas: Hm.
Ex: Ce înseamnă "hm"? Da sau nu?
Andreas: Pui întotdeauna atâtea întrebări?
Ex: Întotdeauna.
Andreas: Pst, vine cineva!

La hotel sosește un nou client, care întreabă dacă mai e vreo cameră liberă și cât costă. Clientul, domnul Meier, vrea să rămână două sau trei zile.

- Andreas:** Bună seara.
Gast: Bună seara. Mai e o cameră liberă?
Andreas: O cameră pentru o persoană sau o cameră pentru două persoane?
Gast: O cameră pentru o persoană, vă rog.
Andreas: Cu baie?
Gast: Da.
Andreas: Cât timp rămîneți?
Gast: Două sau trei zile.
Andreas: În regulă. Camera zece este încă liberă.
Gast: Cât costă camera?
Andreas: O sută douăzeci de mărci. Cu micul dejun.
Gast: Bine.
Andreas: Cheia dumneavoastră. Seară plăcută, domnule Meier!
Gast: Mulțumesc.

Pe cât se pare, domnul Meier e muzician, deoarece din camera lui se aud sunete de flaut.

Andreas: *Ce frumos!*
Ex: *Liniste! Liniste, vă rog!*

Lecția 11

Iarăși o cameră într-un asemenea hal!

Hanna, camerista de la Hotel Europa, care tocmai face curățenie în camere, e foarte supărată din cauza dezordinii ce domnește în camera unui client.

Frau Berger: *'neața, Hanna.*
Hanna: *Bună dimineța, doamnă Berger.*
Ab, nu! Iarăși o cameră într-un asemenea hal! Ce porcărie!
Frau Berger: *Ce e, Hanna?*
Hanna: *Ab, camera asta e o adevărată cocină.*
Frau Berger: *Ai mai văzut tu de-astea.*
Hanna: *Așa e.*

În timp ce adună sticle și golește scrumiere, Hanna se plînge de împărțirea nedreaptă a rolurilor: bărbatul fumează, femeia curăță.

Hanna: *Tipic. O sticlă, încă una... Ei, dar sticla asta e pe jumătate plină! Scrumiera, plină. Bineînțeles, bărbatul fumează și bea iar femeia curăță.*
Ex: *Și cîntă.*
Hanna: *Ce? E cineva aici?*

Ex, mereu curioasă, a pornit să exploreze hotelul. A văzut și a auzit tot și-și bate joc de clientul muzician, numindu-l "muzicant".

Frau Berger: *E totul în regulă, Hanna? Oh, un flaut.*
Ex: *Un muzicant, haotic și șarmant.*
Hanna: *E cineva aici?*
Frau Berger: *E cineva aici? Ciudat...*

Lecția 12

Student sau portar?

Andreas o caută pe Ex și aude vocea ei în camera în care deretică Hanna. Așa fac cunoștință Andreas și Hanna. Dar Andreas trebuie să-i explice doamnei Berger ce caută acolo.

Frau Berger: *Ciudat.*
Ex: *Ce e ciudat?*
Frau Berger: *E cineva aici?*
Ex: *Da. Noi.*
Andreas: *Pst, taci din gură!*
Frau Berger: *Ce faceți aici?*
Ex: *Studiem.*

Hanna: *Poftim?*
Andreas: *Da. Nu, noi... (se bîlbîie) sînt numai curios.*
Frau Berger: *Interesant. Ia spuneți, doar sînteți singur. Spuneți întotdeauna "noi" și gîndiți "eu"?*
Andreas: *Nu, bineînțeles că nu.*

Andreas se prezintă Hannei ca recepționist și student. Hanna spune că ea e cameristă. Doamna Berger se amuză.

Hanna: *Sînteți nou aici, nu? Cred că sînteți recepționistul.*
Andreas: *Așa e.*
Hanna: *Și de ce spuneți "studiem"?*
Andreas: *Sînt student.*
Hanna: *Ce atunci, student sau portar?*
Andreas: *Student și portar.*
Hanna: *Ah, așa? Ei bine, eu sînt Hanna. Camerista.*
Frau Berger: *Așadar, la treabă!*
Hanna: *În regulă. La revedere.*
Ex: *Ciao!*

Lecția 13

Poftim, iată cheia mea!

Scenele următoare se desfășoară la recepția hotelului Europa.

Scena 1: *Domnul Meier predă cheia camerei sale la recepție.*

Andreas: *Bună dimineața, domnule Meier. Ce mai faceți?*
Meier: *Mulțumesc. Bine.*
(Domnul Meier dă cheia lui Andreas.)
Meier: *Iată cheia mea.*
Andreas: *Mulțumesc. Vă doresc o zi plăcută.*
Meier: *La revedere.*

Scena 2: *Andreas restituie pașaportul unei cliente.*

Andreas: *Bună dimineața.*
Frau: *Bună dimineața.*
Andreas: *Poftim, iată pașaportul dumneavoastră.*
Frau: *Ah, da, mulțumesc. La revedere.*
Andreas: *La revedere.*

Scena 3: *Andreas dă o scrisoare doctorului Thürmann. Acesta n-o poate citi pentru că nu-și găsește ochelarii. De fapt, îi are pe nas.*

Andreas: *Bună dimineața, domnule doctor Thürmann. Ce mai faceți?*
Thürmann: *'neța, Mulțumesc, merge.*
Andreas: *Poftiți, o scrisoare pentru dumneavoastră.*
Thürmann: *Așa, o scrisoare. Ochelarii mei! Ochelarii mei au dispărut! De unde vine scrisoarea?*
Andreas: *De la Berlin. Scuzați, vă rog, domnule doctor Thürmann.*
Thürmann: *Aici sînt ochelarii dumneavoastră.*
Ia uite! Am îmbătrînit.

Scena 4: *Ex îl sîcîie pe Andreas care are de rezolvat lucrări de birou.*

Ex: *Hm, hm.*

Andreas: *Asta e stiloul meu!*

Ex: *Stiloul tău? Ah, așa? Nu știam.*

Și ochelarii ăștia sînt ai tăi?

Andreas: *Nu! Ex, taci din gură! Lucrez.*

Ex: *Muncă, a munci, omul lucrează tot timpul...*

Lecția 14

Veniți la Aachen, nu-i așa?

Andreas scrie o scrisoare părinților săi. Le vorbește despre munca lui la Hotel Europa și despre oamenii pe care-i observă, de exemplu Dr. Thürmann și domnul Meier.

Dragi părinți,

După cum știți, un student are mereu nevoie de bani. Lucrez așadar din nou ca recepționist la hotelul Europa din Aachen. Munca e nouă și interesantă. Mereu vine cineva și dorește o cameră, o bere sau un taxi... Sau cineva întrebă:

"Unde-s banii mei, ochelarii mei, pașaportul meu...?" Oamenii cred probabil că un recepționist știe tot. Aici fac și studii, studiez oamenii:

Iată, de exemplu, pe doctorul Thürmann, un medic din Berlin. E simpatic, dar pune multe întrebări. Mai e și domnul Meier, un muzician. Îi place să fumeze și să bea...

Și eu continui să fumez, și asta este foarte scump, din păcate. Veniți la Aachen, nu-i așa?

In acest punct, Ex îl întrerupe pe Andreas, întrebîndu-l cine să vină la Aachen. Ex își exprimă de asemenea regretul că ea nu este menționată în scrisoare.

Ex: *Cine să vină?*

Andreas: *Părinții mei.*

Ex: *Și eu? Unde scrie "Ex e prietena mea"?*

Andreas: *Ah, așa? Tu crezi...*

Ex e de părere că Andreas ar trebui să scrie ceva părinților săi și despre ea, însă Andreas refuză.

Ex: *Da!*

Andreas: *Ah, Ex, asta nu se poate!*

Ex: *De ce nu?*

Andreas nu răspunde la această întrebare ci își termină scrisoarea. Pe curînd, al vostru Andreas

Lecția 15

Vinzi și casetele?

Andreas e acasă și alege lucruri vechi pe care vrea să le vîndă la piața de vechituri. Oricine poate vinde acolo lucruri de care nu mai are nevoie. Ex urmărește ce face Andreas.

Ex: *De ce sînt lucrurile astea aici?*
Andreas: *Lé vînd.*
Ex: *Ce, le vinzi? Unde?*
Andreas: *Mîine e piață de vechituri (= piață de purici).*
Ex: *Piață de vechituri? Piață de purici? Vinzi purici?*
Andreas: *Nu. O vînd pe Ex Hex (= vrăjitoarea).*
Ex: *Nu, te rog, nu!*

În continuare, Ex întreabă dacă Andreas vinde și discurile și casetele. Andreas nu s-a hotărît încă.

Ex: *Vinzi și casetele?*
Andreas: *Da, sînt vechi. Nu le mai ascult.*
Ex: *Și discurile? Vinzi și discurile?*
Andreas: *Nu știu. Nu cred.*
Ex: *Sînt noi?*
Andreas: *Nu, bineînțeles că nu!*
Ex: *Pui un disc?*
Andreas: *Bine, fie.*

Lecția 16 **Încercați măcar!**

Andreas și-a expus lucrurile vechi de vînzare la piața de vechituri. Din întîmplare, prin piață se plimbă și doamna Berger. Andreas încearcă s-o convingă să cumpere un batic.

Andreas: *Bună ziua, doamnă Berger. Ce mai faceți?*
Frau Berger: *Bună ziua. Mulțumesc, bine.*
Andreas: *Doriți poate un batic? Ia uitați-vă aici, e foarte elegant.*
Frau Berger: *Nu, mulțumesc.*
Andreas: *Încercați măcar! Uite o oglindă.*
Frau Berger: *Nu. Într-adevăr nu. Multe mulțumiri.*
Andreas: *Păcat.*

În acest moment, doamna Berger descoperă printre lucrurile lui Andreas o carte pe care o căuta de multă vreme și vrea s-o cumpere.

Frau Berger: *Oh, asta e formidabil! Exact cartea pe care o caut!*
Andreas: *Ia arătați-mi! Ah, "Spiridușii din Köln"...*
Frau Berger: *Cît costă?*
Andreas: *O marcă.*
Frau Berger: *Bine, o iau.*

Ex nu vrea însă ca Andreas să vîndă cartea, pentru că datorită ei s-au cunoscut.

Ex: *Nu, cartea asta n-o vinzi!*
Frau Berger: *Poștim?*
Andreas: *Scuzați, doamnă Berger. Totuși, n-o vînd. Scuzați.*
Frau Berger: *De ce e atunci cartea aici? Ei, atunci la revedere!*
Andreas: *Ex, ce e?*
Ex: *Dar asta e... Asta e cartea noastră! Țin la ea!*

Lecția 17

Patru cești – asta face patru mărci

Următoarele patru scene se petrec la piața de vechituri, unde lumea se duce să găsească lucruri ieftine sau rarități. În prima scenă, o femeie se înguieste ca să obțină mai ieftin o bluză.

- Junge Frau:** Găsesc bluza asta grozavă!
Freundin: Ia arată-mi-o! Hm, ia încearc-o! Da. E bine.
Junge Frau: Cît costă bluza?
Verkäufer: Douăsprezece mărci.
Junge Frau: Douăsprezece mărci? E foarte scumpă. Opt mărci.
Verkäufer: Unsprezece mărci.
Junge Frau: O iau cu zece mărci.
Verkäufer: În regulă. Zece mărci.

În scena a doua e vorba de compărarea unor cești.

- Junger Mann:** Cum găsești ceștile?
Freundin: Merge.
Junger Mann: Cît costă o ceașcă?
Verkäufer: O ceașcă, unu cincizeci. Două cești costă două mărci.
Junger Mann: Iau patru cești.
Verkäufer: Patru cești – asta face patru mărci.

În scena a treia este vorba de un copil care își caută mama. O femeie vrea să-l ajute s-o găsească. (**Kind** = copil)

- Kind:** Mama! Mama! Mama, unde ești?
Frau: Unde e mama ta?
Kind: Nu știu.
Frau: Vino s-o căutăm!

În scena a patra, Ex descoperă un "pitic de grădină" (figură decorativă din ceramică sau plastic), despre care crede la început că e un spiriduș.

- Ex:** Andreas, ia uite: un spiriduș!
Andreas: Nu, Ex, e un pitic de grădină.
Ex: Poftim?
Andreas: Tu știi doar: germanii găsesc piticii de grădină grozavi.
Ex: Și eu. Te rog, aș dori și eu...

Lecția 18

Nici lucruri, nici bagaje

E dis-de-dimineată. După un sfârșit de săptămână liber, Andreas a luat repede micul dejun și vrea să plece la serviciu, la hotel. Se grăbește. Ex n-are chef să plece cu el.

- Andreas:** Ex, mă duc acum. Vii și tu?
Ex: N-am chef.
Andreas: În regulă. Tu n-ai chef și eu n-am timp.
Rămii atunci acasă. Pa!
Ex: Andreas, te rog așteaptă. Vin și eu.

La hotel îl așteaptă Hanna, camerista, care e agitată. Pe cât se pare, domnul Meier a plecat fără să plătească.

Hanna: *Andreas, vino repede!*
Andreas: *Ce e?*
Hanna: *Domnul Meier a dispărut!*
Andreas: *Ce?*
Hanna: *N-a plătit! Vino repede!*

Hanna îi arată lui Andreas camera goală. Nu mai e acolo decît flautul domnului Meier. Cei doi se hotărăsc să se ducă la șefa hotelului.

Hanna: *Ia uite, camera e goală. Nici lucruri, nici bagaje.*
Andreas: *Și baia e goală: nici aparat de ras, nici periută de dinți.*
Hanna: *A dispărut!*
Andreas: *Nu cred! Ei, ia uită-te, flautul e încă aici.*
Hanna: *Și acum? Ai vreo idee?*
Ex: *Timpul e cel mai bun sfătuitor.*
Andreas: *Șefă știe deja?*
Hanna: *Nu.*
Andreas: *Hai s-o întrebăm pe șefa.*

Lecția 19

Aș dori să dorm

Hanna și Andreas relatează șefei hotelului, doamna Berger, că domnul Meier pare să fi plecat fără să plătească. Cei trei fac presupuneri. Doamna Berger e de părere că domnul Meier e pur și simplu puțin haotic, dar acesta nu e motiv de agitație. Hanna susține că a plecat pentru totdeauna. Andreas e sigur că își va căuta flautul.

Frau Berger: *Vă rog, fără zarvă! Știți doar că domnul Meier e muzician. E puțin haotic.*
Hanna: *A dispărut! Pentru totdeauna!*
Andreas: *Dar flautul lui e încă aici.*
Frau Berger: *Așa?*
Andreas: *Cu siguranță că îl caută.*
Frau Berger: *Precis! Un astfel de flaut e foarte scump. Se înapoiază, precis.*
Ex: *Oricum!*
Frau Berger: *Ei bine, să mai așteptăm puțin.*
Andreas: *Bine.*

Într-adevăr, domnul Meier se înapoiază seara la hotel, mort de oboseală.

Ex: *Ia uite, vine domnul Meier!*
Andreas: *Slavă Domnului!*
Ex: *Poate că vrea acum să plătească.*
Andreas: *Pst, Ex, pst!*
Bună seara, domnule Meier. Ce mai faceți?
Meier: *Rău. Sînt foarte obosit. Aș dori să dorm, să dorm... Aș dori să mai rămîn o noapte. Se poate?*
Andreas: *Un moment, vă rog. Da.*
Meier: *Slavă Domnului! Ah, încă ceva. Flautul meu... Flautul meu e la dumneavoastră?*

Andreas: *Da, flautul dumneavoastră e la doamna Berger.*
Meier: *Slavă Domnului!*
Andreas: *Atunci, noapte bună!*
Meier: *Oh, mulțumesc, mulțumesc!*
Ex: *Și când plătește?*
Andreas: *Ex, pst!*

Lecția 20

Sînteți bolnav?

Doamna Berger vrea să stea de vorbă cu domnul Meier. Îl găsește în pat deoarece este, în mod evident, bolnav.

(Doamna Berger bate la ușă.)

Frau Berger: *Domnule Meier! Domnule Meier, mai sînteți aici? Domnule Meier!*

Herr Meier: *Da.*

(Doamna Berger intră în cameră.)

Frau Berger: *Ce este, domnule Meier? Sînteți bolnav?*

Herr Meier: *Da.*

Frau Berger: *Aveți dureri?*

Herr Meier: *Da, da.*

Frau Berger: *Unde aveți dureri?*

Herr Meier: *Peste tot. Toate mă dor.*

Frau Berger: *Cred că aveți febră. Un moment, vă rog! Mă întorc imediat.*

Dr. Thürmann, care e medic, îl examinează pe domnul Meier și stabilește că are gripă.

Dr. Thürmann: *Ei, domnule Meier, ce mai faceți?*

Herr Meier: *Rău. Într-adevăr rău.*

Dr. Thürmann: *Ce vă doare?*

Herr Meier: *Capul, ochii, gîtul. Toate, toate mă dor.*

Dr. Thürmann îl palpează pe domnul Meier.

Dr. Thürmann: *Doare?*

Herr Meier: *Da.*

Dr. Thürmann: *Și aici?*

Herr Meier: *Nu. Însă picioarele, picioarele mele sînt atît de grele!*

Dr. Thürmann: *Păi, aveți gripă. Nu e grav.*

Herr Meier: *Slavă Domnului!*

Dr. Thürmann: *Însănătoșire grabnică, domnule Meier!*

Meier: *Mulțumesc. Multe mulțumiri!*

Lecția 21

Am fost la Essen

În sala pentru micul dejun, doamna Berger stă de vorbă cu domnul Meier, care s-a vindecat de gripă.

Frau Berger: *Bună dimineța, domnule Meier! Sînteți iarăși sănătos?*

Herr Meier: *Da, mulțumesc. Slavă Domnului!*

Frau Berger: *Ei, asta e bine. Ah, voiam să vă spun, flautul dumneavoastră e încă la mine.*
Herr Meier: *Da, știu.*
Frau Berger: *Să mergem în biroul meu! Flautul dumneavoastră e acolo.*
Herr Meier: *Da, cu plăcere.*

Apoi doamna Berger aduce vorba despre dispariția lui. Domnul Meier se scuză și vrea să plătească numaidecît.

Frau Berger: *Știi, era cam ciudat. Camera dumneavoastră era goală, toate lucrurile dispăruseră, dumneavoastră plecaseți. . .
Și n-am plătit! Înțeleg problemele dumneavoastră.*
Herr Meier: *Ei, atunci e bine.*
Frau Berger: *Scuzați, vă rog! Plătesc numaidecît.*

Domnul Meier vrea să explice amănunțit ce s-a întîmplat: A fost la Essen, la prietena lui, cu care s-a certat.

Herr Meier: *Așadar, eram aici, în Aachen.*
Frau Berger: *Da, știu.*
Herr Meier: *Aveam un concert în Aachen.*
Frau Berger: *Ah, interesant.*
Herr Meier: *Și pe urmă am fost la Essen.*
Frau Berger: *Ați fost la Essen?*
Herr Meier: *Da. Prietena mea locuiește acolo. Dar ne-am certat.*
Frau Berger: *Atunci ați avut și dumneavoastră probleme.*
Herr Meier: *Și încă cum! Și atunci am plecat înapoi la Aachen.*

Ex își vede confirmată părerea.

Ex: *A fost odat-un muzicant, era haotic și șarmant.*

Lecția 22

Și soția lui?

Două doamne stau pe fotolii în holul hotelului și discută despre cei care trec. Mai întîi vorbesc despre Dr. Thürmann.

Frau Müller: *Ăsta e!*
Frau Hoffmann: *Domnul Thürmann?*
Frau Müller: *Da.*
Frau Hoffmann: *Într-adevăr încîntător! Ce meserie are?*
Frau Müller: *Ce întrebare! E profesor universitar.*
Frau Hoffmann: *O, profesor universitar! Și de unde e?*
Frau Müller: *Din Berlin.*
Frau Hoffmann: *Așa? Pe toate le știți!*
Frau Müller: *Păi...*
Frau Hoffmann: *Și soția lui? Vreau să spun: E căsătorit?*
Frau Müller: *Asta nu știu. Cred că nu e căsătorit.*

Dr. Thürmann trece pe lângă cele două doamne și le salută.

Dr. Thürmann: *Bună ziua.*
Frau Müller: *Bună ziua, domnule profesor Thürmann.*
Frau Hoffmann: *Bună ziua, domnule profesor!*

Apoi vorbesc despre o tânără franțuzoaică.

Frau Müller: *Asta e.*

Frau Hoffmann: *Cine?*

Frau Müller: *Ei, tînăra de la camera doisprezece.*

Französin: *Bună dimineata. Vă doresc o dimineată minunată!*

Frau Müller: *Bună dimineata. O franțuzoaică.*

Frau Hoffmann: *Atîta îmi dau seama și eu!*

Frau Müller: *Mama ei e franțuzoaică.*

Frau Hoffmann: *Ce spui?! Și tatăl?*

Frau Müller: *El e german. Diplomat.*

Frau Hoffmann: *Ah, ce interesant! Și ea? Ce face ea? Vreau să spun: Ce meserie are?*

Frau Müller: *Asta nu știu. Studentă poate.*

Frau Hoffmann: *Hm.*

Frau Müller: *Ah, ia uitați-vă! Tînărul de la camera paisprezece.*

Ex își spune și ea părerea, în versuri, despre cele două doamne pe care le poreclește "duetul".

Ex: *Ce speculații drăgute face duetul!*

Lecția 23

Cine vorbește aici?

Ex îl deranjează pe Andreas, care citește o carte. Cînd Andreas spune că vede și ea ce face, Ex răspunde supărată că nu vede absolut nimic și că e invizibilă.

Ex: *Andreas, ce faci?*

Andreas: *Citesc.*

Ex: *Ce citești?*

Andreas: *Citesc o carte. Vezi și tu ce fac!*

Ex: *Nu văd nimic, nu văd absolut nimic. Sînt invizibilă și nu văd nimic.*

Andreas: *Ex nu vede nimic și deranjează mult.*

Ex anunță în gura mare că îi e foame. Doamna Berger – care voia de mult să știe ce e cu această voce ciudată – aude. De aceea acceptă să ia masa cu Andreas.

Andreas a terminat de citit cartea.

Andreas: *Așa. Gata!*

Ex: *Au, au, mă doare burta!*

Andreas: *Ex, ce e?*

Ex: *Mi-e foame!*

Andreas: *Lui Ex îi e foame?*

Ex: *Bineînțeles! Foame!*

Frau Berger: *Și mie mi-e foame.*

Andreas: *Bună seara, doamnă Berger.*

Ex: *Mergem să mîncăm împreună?*

Frau Berger: *Asta e o idee bună. Dar, ia spuneți-mi, cine vorbește aici? Nu vă văd decît pe dumneavoastră.*

Andreas: *Eu, sînt ventriloc.*

Frau Berger: *Așa? Interesant!*

Andreas: Însă ăsta e secretul meu.
Ex: Haideti!

Lecția 24 **Doriți și cafea?**

În Germania, multă lume merge să mănânce la pizzerie. În aceste localuri italiene se mănâncă bine și nu prea scump. Doamna Berger, Ex și Andreas stau acum la masă într-o pizzerie. Doamna Berger dorește să mănânce salată și pește iar Andreas o pizză.

Andreas: Ce doriți să mâncați?
Frau Berger: Mai întâi o salată și apoi... și apoi... și apoi pește. Și dumneavoastră? Ce mâncați?
Andreas: O pizză cu șuncă, brânză și roșii.
Ex: Așa mult?
Frau Berger: Asta e din nou cea de-a doua voce a dumneavoastră?
Andreas: Da. E cam obraznică.

Acum se alege băuturile

Andreas: Ce doriți să bei?
Frau Berger: O apă minerală. Și dumneavoastră?
Andreas: O bere.
Frau Berger: Și cea de-a doua voce a dumneavoastră?
Ex: Un suc de portocale.
Andreas: Linștește-te odată!
Frau Berger: Cam obraznică cea de-a doua voce a dumneavoastră.
Andreas: Așadar eu comand acum.

Andreas cere chelnerului socoteala. În Germania, oamenii plătesc adesea "separat", cu alte cuvinte fiecare plătește ceea ce a mâncat și a băut. Și doamna Berger vrea să plătească singură ce a consumat ea.

Andreas: Doriți și o cafea?
Frau Berger: Nu, mulțumesc.
Andreas: Atunci, chelner, socoteala vă rog!
Ober: Da, vin imediat. Împreună sau separat?
Andreas: Împreună, vă rog.
Frau Berger: Nu. Separat.
 (către Andreas) Dumneavoastră n-aveți prea mulți bani.

Lecția 25 **Eu plătesc restul**

După ce Andreas, doamna Berger și Ex au luat masa împreună într-o pizzerie, doamna Berger plătește ceea ce a mâncat și a băut ea și dă un bacșiș chelnerului.

Ober: Ce plătiți dumneavoastră?
Frau Berger: Eu plătesc salata, peștele și apa minerală.
Ober: Asta face douăzeci și două de mărci cincizeci.
Frau Berger: Douăzeci și cinci.
Ober: Multe mulțumiri.

*Andreas vrea să plătească restul, dar își dă seama că nu are la el portmoneul.
(Chelnerul se adresează lui Andreas.)*

Ober: *Și dumneavoastră?*

Andreas: *Eu plătesc restul.*

Ober: *Așadar, o pizză cu șuncă.*

Andreas: *Da. Și berea.*

Ober: *Asta face zece mărci cincizeci.*

Andreas: *Portmoneul meu! Nu găsesc portmoneul! Îl am cu siguranță
în palton. Un moment, vă rog!*

Andreas caută portmoneul, dar degeaba. Și-a uitat banii la hotel!

Iar Ex știa!

Andreas: *E la tine portmoneul meu?*

Ex: *Nu. Nu e la mine.*

Andreas: *Ce porcărie! Nu-l găsesc. Într-adevăr nu e la tine?*

Ex: *Într-adevăr nu e!*

Andreas: *Dar unde e atunci?*

Ex: *La hotel!*

Andreas: *Și asta spui tu abia acum? Ești într-adevăr obraznică!*

Ex: *Asta oricum!*

În cele din urmă, doamna Berger plătește întreaga consumație.

Frau Berger: *Ei bine, atunci plătim totuși împreună.*

Lecția 26

Vă invit

*La plecare, Dr. Thürmann îl întreabă pe Andreas dacă nu vrea să vină la
Berlin. Dr. Thürmann are o însărcinare pentru Andreas.*

Andreas: *Bună dimineța, domnule doctor Thürmann.*

Dr. Thürmann: *Bună dimineța. Așadar, mîine plec. Asta știți
dumneavoastră, desigur.*

Andreas: *Da, firește.*

Dr. Thürmann: *Am să vă pun încă o întrebare. Nu doriți să veniți odată la
Berlin?*

Andreas: *Poțtim?*

Dr. Thürmann: *Da. Am o însărcinare pentru dumneavoastră. Firește, vă
invit.*

Andreas e foarte surprins de propunere și vrea amănunte.

Andreas: *Invitația dumneavoastră vine pe neașteptate.*

Dr. Thürmann: *Dar să știți, Berlinul e interesant.*

Andreas: *Bineînțeles... Și aveți așadar o însărcinare pentru
mine?*

Dr. Thürmann: *Da, aș dori...*

Andreas: *Hm.*

Dr. Thürmann: *Mai reflectați! Asta e numărul meu de telefon.
Telefonați-mi la Berlin!*

Andreas: *Bine. Vă telefonez.*

Bineînțeles, Ex vrea să-l însoțească pe Andreas la Berlin.

Ex: *Vin cu tine.*

Andreas: *Ai vrea să vii cu mine?*

Ex: *Da, te rog! Te rog!*

Andreas: *Să vedem.*

Ex: *Îți amintești?*

(Ex îl imită pe Dr. Thürmann.)

Ex: *"Interesant, foarte interesant."*

Andreas: *Așa e! Absolut exact!*